

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7Csp/41/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122202703
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8122202703.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

2 7Csp/41/2022

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobcov: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. X, XXX XX D., 2/ E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. X, XXX XX D., obaja právne zastúpení: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému: Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, právne zastúpenému: Advokátska kancelária Mária Grochová a partneri s.r.o., so sídlom Bočná 10, 040 01 Košice – mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 863 017, v spore o primerané finančné zadostučinenie vo výške 6.472,51 Eur, takto

rozhodol:

2 7Csp/41/2022

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcom spoločne a nerozdielne sumu vo výške 50 EUR, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobný návrh žalobcov z a m i e t a.

III. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcom spoločne a nerozdielne trovy konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

6 7Csp/41/2022

1. Žalobcovia žalobou doručenou súdu dňa 16.03.2022 žiadali, aby im súd priznal primerané finančné zadostučinenie vo výške 6.472,51 EUR do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobu odôvodnili tým, že v spore vedenom na Okresnom súde Prešov pod spisovou značkou 9Csp/124/2020 boli ako

žalovaní v postavení spotrebiteľov úspešní. Súd rozsudkom žalobu žalovaného zamietol a zároveň toto rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím Krajského súdu Prešov sp. zn. 22CoCsp/18/2021 zo dňa 29.06.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.07.2021. Žaloba žalovaného o zaplatenie bola zamietnutá a zároveň súd určil neprijateľné zmluvné podmienky v zmluvách žalovaného. Ak má primerané finančné zadosťučinenie reálne plniť svoj účel, tak je to možné len priznaním primeraného finančného zadosťučinenia v takej výške, aby mala nielen deklarovanú sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu, ale aby mala tieto funkcie aj reálne, čo primerané finančné zadosťučinenie v symbolickej výške nemôže mať. Pokiaľ ide o zmluvu o splátkovom úvere, bol poskytnutý úver vo výške 43.290 EUR, z ktorého zaplatili sumu vo výške 8.845,15 EUR. Požadujú sumu, na základe ktorej sa žalovaný chcel na ich úkor bezdôvodne obohatiť, t.j. sumu 5.272,51 EUR a za každú neprijateľnú zmluvnú podmienku si uplatňujú 600 EUR, spolu sumu 1.200 EUR.

2. Žalovaný sa k žalobe žalobcov vyjadril vo svojom písomnom podaní zo dňa 06.04.2022, v ktorom uviedol, že v sporovom konaní, ako je konanie vo veci samej, v ktorom platia zásady dispozičné a prejednávacie, je zásadne vecou strán sporu tvrdiť skutočnosti a označiť dôkazy na preukázanie svojich skutkových tvrdení. Sporové konanie je konaním kontradiktórnym, to znamená, že tá strana sporu, ktorá z určitých skutočností vyvodzuje právne následky, musí tvrdiť skutočnosti a k tvrdeným skutočnostiam predložiť alebo označiť dôkazné prostriedky, inak úspešnou byť nemôže. V tomto ohľade žalobcovia bezostyšne presadzujú, aby voči nim bola vyvodená sankcia za to, že si uplatnili právo zaručené článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Niet žiadnej pochybnosti o tom, že toto právo podlieha ako právo majetkovej povahy premlčaniu a nárok žalobcov je v celom rozsahu premlčaný.

3. Žalobcovia vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 02.05.2022 zotrvali na svojej právnej argumentácii a uviedli, že v základnom konaní si úspešne uplatnili porušenie práva alebo povinnosti aj v pozícii žalovaného. Vznesenú námietku premlčania považujú v celom rozsahu za nedôvodnú. Výška finančného zadosťučinenia nie je stanovená žiadnym vzorcom a závisí vždy od úvahy súdu. Jediným kritériom pre stanovenie výšky finančného zadosťučinenia je jeho primeranosť a odkázali na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 28Co/137/2016-71 zo dňa 24.05.2017. Sumu uplatnenú vo výške 6.472,51 EUR považovali vzhľadom na postoj žalovaného, množstvo, intenzitu porušenia spotrebiteľských noriem za evidentne danú. Rovnako poukázali aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/53/2016 zo dňa 04.10.2016, podľa názoru odvolacieho súdu odradzujúco môže pôsobiť len hrozba straty prevyšujúca nad 50% sumy, o ktorú chcel veriteľ spotrebiteľa protiprávne pripraviť, aby veriteľ niesol riziko straty, keďže sa chcel bezdôvodne na úkor spotrebiteľa obohatiť.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu a zistil tento skutkový stav:

5. Rozhodnutím Okresného súdu Prešov číslo konania 9Csp/124/2020-191 zo dňa 25.03.2021 súd vo výroku číslo I. zastavil konanie v časti prevyšujúcej nárok žalobcu- v tomto spore žalovaného na zaplatenie. Vo výroku číslo II. žalobu žalovaného zamietol. Vo výroku číslo III. určil zmluvnú podmienku nachádzajúcu sa v zmluve o splátkovom úvere uzatvorenej medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom dňa 22.05.2014 v bode 2., ods. 2. v znení: Poplatok za upomienku vo výške 25 EUR za každú vystavenú upomienku je neprijateľný a v bode IV. svojho výroku určil zmluvnú podmienku nachádzajúcu sa v zmluve o splátkovom úvere uzatvorenej medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanými ako dlžníkmi dňa 22.05.2014 v bode 3., ods. 4. v znení: Došlé sumy sa použijú najskôr na úhradu splatných nákladov, poplatkov a úrokov z omeškania, úrokov a istiny, a to v tomto poradí, za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove číslo konania 22CoCsp/18/2021-235 zo dňa 29.06.2021 bolo pripustená, aby z konania na strane žalobcu vystúpila obchodná spoločnosť Slovenská sporiteľňa a.s. a vstúpila obchodná spoločnosť EDYPLUS s.r.o. Bol potvrdený rozsudok okrem výroku I. a náhradu trov odvolacieho konania súd nepriznal. Rozhodnutie vydané v senáte 9Csp/124/2020 nadobudlo právoplatnosť 16.07.2021.

6. Právny zástupca žalobcov na pojednávaní dňa 28.09.2022 žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Poukázal na to, že žalobcovia sa úspešne bránili nároku žalovaného v predchádzajúcom súdnom spore a v súlade s § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa im vznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Uviedol, že jeho výška je vždy vecou úvahy súdu. Právna zástupkyňa žalovaného žiadala žalobu zamietnuť. Poukázala na porušenie povinnosti žalobcov ako dlžníkov z úverovej zmluvy, keď nezaplatili žalovanému ako veriteľovi ani tretinu istiny poskytnutého úveru. Bola toho názoru, že im nevznikol žiaden nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Zotrvala na vznesenej námietke premlčania uplatneného nároku, navrhla v tomto spore vypočítať žalobcov k výške primeraného finančného zadosťučinenia a žalobu žiadala ako nedôvodnú zamietnuť.

7. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

Podľa § 1 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „združenie“) a označovanie výrobkov cenami.

Podľa § 2 písm. a) Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania.

Podľa § 3 ods. 3 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

8. Z citovaného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona číslo 250/2007 Z.z. je zrejmé, že splnenie hmotnoprávných podmienok uvedených v tomto ustanovení zákona je úspech pri ochrane práv spotrebiteľa v dôsledku porušenia práv a povinností ustanovených týmto zákonom. Ďalšou podmienkou je, že porušiteľ voči ktorému sa spotrebiteľ domáha zdržania sa protiprávneho konania a odstránenia protiprávneho stavu pri poškodzovaní záujmu spotrebiteľa a v konaní o svoju ochranu bol úspešný. Práve citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa v poslednej vete § 3 ods. 5 zákona uvádza úpravu z ktorej vyplýva, že ak si spotrebiteľ úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej či už týmto zákonom alebo osobitným predpisom, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo iným predpisom zodpovedá.

9. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom číslo 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy (rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/20/2017 zo dňa 04.05.2017).

10. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky ako konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu.

11. Súd je toho názoru, že základ nároku žalobcov na primerané finančné zadosťučinenie je daný, pričom má základ v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod spisovou značkou 9Csp/124/2020, v ktorom žalobcovia v pozícii spotrebiteľov boli úspešní a úspešne sa domohli svojich práv voči nároku žalovaného ako dodávateľa. Rozhodnutie Okresného súdu Prešov pod spisovou značkou 9Csp/124/2020 bolo potvrdené rozhodnutím Krajského súdu Prešov 22CoCsp/18/2021 zo dňa 29.06.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť 16.07.2021. V prvotnom konaní pred súdom 1. inštancie boli žalobcovia v pozícii žalovaných, pričom konanie súd vo výroku číslo I. zastavil, vo zvyšnej časti žalobu žalovaného o zaplatenie zamietol a určil dve zmluvné podmienky v zmluve o splátkovom úvere zo dňa 22.05.2014 v časti poplatok za upomienku vo výške 25 EUR a v časti zápočtu platieb, že došlé sumy sa použijú najskôr na úhradu splatných nákladov, poplatkov, úrokov z omeškania, úrokov a istiny za neprijateľné. Je preto možné konštatovať, že žalobcovia v predchádzajúcom súdnom konaní

9Csp/124/2020 sa ako spotrebiteľia úspešne bránili proti nároku dodávateľa. Žaloba žalobcov má tak podklad v zákonom ustanovení § 3 ods. 5 Zákona číslo 250/2007 Z.z., podľa ktorého spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinností ustanovených týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie voči tomu, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom zodpovedá. Súd považuje aj vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného za nedôvodnú. Súd odkazuje na rozhodnutie Krajského súdu Košice spisová značka 1Co/704/2015 zo dňa 18.01.2017, v ktorom odvolací súd v obdobnej veci konštatoval, že premlčacia doba ohľadne nároku nemohla uplynúť, pretože toto právo vzniká až na základe rozhodnutia súdu. Obdobný právny záver vyplýva aj z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove 2Co/137/2016 zo dňa 24.05.2017. Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že žalobcovia neboli v procesnej pozícii žalobcu a nedošlo z ich strany k úspešnému uplatneniu práva, je potrebné poukázať na predchádzajúce konanie 9Csp/124/2020, kde žalobcovia boli v postavení žalovaných a súd konštatuje, že voči dodávateľovi sa úspešne bránili. K obdobnému právnomu názoru, že predpokladom úspešného uplatnenia nároku, je tento predpoklad naplnený aj vtedy, ak sa nároku spotrebiteľ domôže v rámci procesnej obrany proti nároku uplatneného dodávateľom a tento záver vyplýva z viacerých rozhodnutí Krajského súdu v Prešove, napríklad Krajský súd v Prešove 22Co/192/2016 zo dňa 30.11.2017, 4Co/59/2019 zo dňa 27.02.2020, ako aj rozhodnutia 7Cdo/125/2019 zo dňa 27.02.2020. Žalovaný bol v pôvodnom konaní subjektom, ktorý si voči žalobcom uplatnil nárok, voči ktorému sa žalobcovia v pôvodnom konaní v postavení žalovaných úspešne voči nemu bránili a voči nemu smerovali všetky svoje námietky. Žalovaný je preto subjektom, voči ktorému si žalobcovia môžu uplatniť primerané finančné zadosťučinenie a podľa názoru súdu tak aktívna, ako aj pasívna vecná legitímácia je v tomto spore daná. Základ nároku je tak daný, samotná výška primeraného finančného zadosťučinenia závisela od úvahy súdu.

12. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť nielen funkciu satisfakčnú, ale aj funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi. Zároveň ho treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že určením neprijateľnej zmluvnej podmienky je možné predpokladať, že dodávateľ ďalej v takomto konaní nebude pokračovať. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto vždy závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritériá, a to hlavne intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6Cdo/127/2017 citované ustanovenie má plniť satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je doviesť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitným predpisom. Pod úspešné platenie porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napríklad nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve.

13. Pokiaľ ide o výšku primeraného finančného zadosťučinenia, súd v tomto prípade priznal žalobcom sumu vo výške 50 EUR, ktorú v celom rozsahu považoval za dôvodnú. Súd za významnú skutočnosť pre svoje rozhodnutie považoval to, že na základe Zmluvy o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa 22.05.2014 bol žalobcom poskytnutý zo strany žalovaného úver vo výške 43.290 EUR, pričom žalovanému, čo nebolo spornou skutočnosťou, žalobcovia zaplatili sumu iba vo výške 8.845,15 EUR. Je možné konštatovať, že žalobcovia tak žalovanému nezaplatili ani jednu tretinu poskytnutej istiny spotrebiteľského úveru. Za týchto okolností súd považuje v príkrom rozpore s dobrými mravmi, s princípom slušnosti a spravodlivosti, aby žalobcom ako dlžníkom z úverovej zmluvy, ktorí svoju povinnosť na základe Zmluvy o úvere zo dňa 22.05.2014 porušili, úver riadne a včas neuhradili, priznal nárok na primerané finančné zadosťučinenie a to vo výške 6.472,51 Eur. V neposlednom rade je potrebné poukázať aj na skutkové tvrdenia v žalobe, že za každú neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorú súd v základnom konaní vyhlásil za neprijateľnú, požadujú sumu vo výške 600 EUR a to bez bližšieho zdôvodnenia, ako žalobcovia k uvedenej sume dospeli. Súd tak priznal sumu vo výške 50 EUR, ktorú v celom rozsahu považuje za dôvodnú. Zároveň súd, keďže ide o spoločný záväzok manželov z úverovej zmluvy, ako to vyplývalo z pripojeného spisu, z ktorého je uplatňovaný

nárok, súd zaviazal žalovaného zaplatiť túto sumu primeraného finančného zadosťučinenia spoločne a nerozdielne obidvom žalobcom ako manželom. Zároveň je potrebné vychádzať z konkrétneho prípadu pri priznávaní nároku na primerané finančné zadosťučinenie, pričom súd zdôrazňuje, že ide o inštitút, ktorý v žiadnom prípade nemá slúžiť spotrebiteľom v úmysle získať bezdôvodné obohatenie alebo obohacovať sa na úkor dodávateľa. V tomto kontexte je potrebné prihliadať aj na samotného dodávateľa, ktorý z ich strany nemá zaplatenú ani istinu poskytnutých finančných prostriedkov, ktoré boli dané do dispozičnej sféry žalobcov. Z tohto dôvodu súd priznal túto sumu a v prevyšujúcej časti žalobný návrh žalobcov ako nedôvodný zamietol. Zároveň súd nevykonal navrhnutý dôkaz zo strany právnej zástupkyne žalovaného na pojednávaní konanom dňa 28.09.2022 a to návrh na vypočítanie žalobcu v 1. a 2. rade. Tento dôkaz súd považoval za nehospodárny, neúčelný, ktorý by privedil odročenie pojednávania, navyše vypočítanie samotných žalobcov k výške primeraného finančného zadosťučinenia, keďže výška primeraného finančného zadosťučinenia závisí od úvahy súdu a konkrétnych okolností prípadu, nepovažoval súd v tomto spore za dôvodný. Preto tento návrh na doplnenie dokazovania v celom rozsahu zamietol.

14. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 CSP. Z dôvodovej správy k ustanoveniu § 255 CSP vyplýva, že v tomto ustanovení sa premieta zásada úspechu v spore ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. Predkladateľ k ustanoveniu § 255 CSP dodal, že podľa kritéria úspechu v konaní môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu. Príkladom je náhrada nemajetkovej ujmy, náhrada škody v peniazoch, ktorá nebola priznaná v požadovanej výške. Niet akýchkoľvek pochybností o tom, že v prejednávanej veci výška nároku žalobcov závisela od úvahy súdu. Úvaha súdu sa teda týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia nie čo do základu uplatneného nároku. Podľa názoru súdu, aj v súčasnosti § 255 ods. 2 CSP v spojení s článkom 3 ods. 1 a 2 CSP zakladá priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v žiadanej výške. Súd z tohto dôvodu žalobcom priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku postupom podľa § 262 CSP.

Poučenie:

6 7Csp/41/2022

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.